

CSIKI LAPOK

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI
HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
könyvkereskedése,
hová küldendő a lap szel-
lemi részét illető minden
közlemény, valamint hir-
detések s előfizetési díjak.
A Hirdetési díjak előre
fizetendők.
Megjelenik a lap minden szerdán.
Egyes lap ára 10 kr.

Előfizetési ár:
Égész évre 4 frt.
(Külföldre) 6 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítanak.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.
Nyitottéri csikkek
soranként 20 kr-ért közöl-
tetnek.

Bonyolodott állapotok.

Josipovics, a horvát miniszter, lemond a miniszterségről, Szilágyi Dezső lemond a Ház elnökségről, Láng Lajos lemondani készül az alelnökségről. Tisza Kálmán törvényjavaslatot terjeszt a szabadelvű párt értekezlete elé, melyet a párt tagjainak nagy többsége aláír. A kik alá nem írják a javaslatot, azok kilépnek a pártból. A Ház üléseit elnapolják. Ezek a múlt hét politikai történései. Elég esemény egy hétre.

Mély látnoki tehetség kívántatnék ahhoz, hogy az eseményeknek ilyen összegomolyodásából a beálló jövőt ki lehessen okoskodni. Annyi bizonyos, hogy ezeknél még fontosabb események előtt állunk, mert a mint a mi székely közmondásunk tartja, szél fuvatlan nem indul.

Minket ez a dolog közvetlenebbül azért érdekel, mert a szabadelvű pártból való kilépők között van egyik képviselőnk Györffy Gyula, a csik-szentmártoni választókerület képviselője is. Kilépése váratlanul jött, főként azért, mert ő csak a választási ciklus kezdetén lépett volt be a szabadelvű pártba. Azelőtt ellenzéki volt. Kilépését azzal indokolja, hogy ő „alkotmányos szabadelvű” program mellett nyerte választóitól a megbízatást, a Tisza Kálmán által beterjesztett törvényjavaslat pedig és az arra hozott párt-határozat ezen programmal ellenkezik. Meg vagyunk győződve, hogy Györffy Gyula ezen elhatározásának bővebb indokait választói előtt is ki fogja fejteni, azért ezt megelőzőleg nem kívánunk elhatározásával bővebben foglalkozni. Tisztelettel hajlunk meg alkotmányos felfogása előtt, még akkor is, ha meggyőződésünk nem egy volna ezen ügyben az övével.

De van a dolognak egy másik oldala, a mit minden esetre fel kell vetnünk. A gyergyó-szentmiklósi és csik szeredai választókerület képviselői is ép azon program alap-

ján választottak képviselővé, mint Györffy, hogy van tehát az, hogy ugyanazon egy dologban három ember sem tud egy nézetet lenni. Pedig nagy dolog ám, mert nem kevesebb dologról van szó, mint az alkotmányról és nem holmi személyes differenciákról. Arról van szó, hogy a Tisza Kálmán által beterjesztett törvényjavaslat intézkedése alkotmányos-e vagy nem? Györffy azt tartja, hogy a törvényjavaslat által célzott lépés alkotmányellenes, míg a másik két választókerület képviselője úgy látszik teljesen összeegyeztethetőnek tartja azt alkotmányunkkal. Súlyos nézeteltérések kezdenek lábra kapni felfogásainkban. Annyit mindenesetre látunk is ebből, hogy alkotmányos érzelmeink is lassan-lassan kezdenek változni, — hogy ne mondjuk — lanyhulni. Hej pedig az nem jót jelent a nemzet életében! Történelmünk minden lapja tanuskodik róla, hogy valahányszor a nemzet többsége lanyhán kezdte magyarázni alkotmányunk sarkalatos intézkedéseit, mindannyiszor el is veszett abból az alkotmányból valami, mert precedensek alkottattak a szigorú alkotmány intézkedéseinek lanyhább magyarázására. Fellette sajnós dolog volna, ha a magyar nemzetnek csak olyan alkotmánya volna, hogy azt különböző felfogásu emberek, különbözőképen magyarázhatnák. Azért a mily érdeklődéssel várjuk dr. Györffy Gyula nézeteit, melylyel a szabadelvű pártból való kilépését támogatja, nem kevésbé lehetünk kíváncsiak másik két képviselőnk álláspontjára, kik az adott viszonyok között a pártban maradtak. Györffy kilépéséhez a látszat megmentését megadja az, hogy vele együtt eddig 21-en léptek még ki ugyanazon okból a párt előkelő tagjai közül. A kilépés indokát tehát nem valamelyes pillanatnyi felhevülés vagy apró nézeteltérés adja, hanem komoly alkotmányjogi felfogás különbözősége. Azért kell komolyan vennünk ezen elhatározást.

Hogy ily körülmények közt, a Ház

üléseit elnapolják, azon nincs mit csodálkoznunk. A Ház a jelen viszonyok közt úgy is határozatképtelen. Az obstrukcióból álló összes működése, melyek közben olyan jelenségek merülnek fel, hogy a szegény laikus vidéki ember elszörnyed rajta. Mikor azt olvassuk a budapesti lapokban, hogy Polónyi pofokat ígér a miniszterelnöknek s mikor egy másik képviselő neki gyürkőzik, hogy a miniszterelnököt az országházban inzultálja, akkor valóban jobb, ha felfüggesztik az üléseket, a míg a hirtelen harag lehül. Sajnálatos, hogy olyan hangok is fertőzhetik a levegőt a házban, mint a Polónyié, mely minden jó nevelés hangjának hiányával van. Bármennyire egyetértsek is valaki Polónyi politikai törekvéseivel, de az olyan csapadékbe illő és minden nevelt ember előtt undorító kifakadásra lehetetlen, hogy melegséget találjon.

Az évnek vége felé levén, nem igen jut idő a Ház üléseinek felfüggesztésére, különösen most, mikor a jövő év elejétől törvényen kívüli állapotok fenyegetnek, de a mai feldühödött állapotok közt a nagyobb bajok közt mégis ez a kisebb.

Egy másik munkatársunk a következőkben ismerteti a helyzetet.

Magyarország politikai életében az alkotmányos korszak beálta óta még eddig nem tapasztalt bonyadalmak állottak be a múlt hét folyamán. A magyar országgyűlés szeptember havi megnyitása óta dúló pártbarcz színelye, hol az elenyésző csekély számú kisebbség nem a komoly elvi kérdések megvitatására törekedett hanem a legkisebb értékkel sem bíró napirend viták előidézésével Bánffy báró kormány elnök személye ellen intézett támadásokat inszenzirozott, hogy a legutóbbi választásoknál az ellenzékre mért csapást rajta megboszulja s neki a kormányzást lehetetlenné tegye.

Ürügyül felhasználták az Ausztriával való gazdasági kiegyezés kérdését, mely az abnormis osztrák parlamenti viszonyok miatt dűlőre nem juthatott, szőszegéssel vádolván a kormányelnököt, hogy daczára azon ígéretének, hogy ha a kiegye-

A „CSIKI LAPOK” TÁRGZÁJA.

A nyomorék.

Nyomorék volt a szegény fiu . . . Nem is volt más neve, mint „nyomorék”. Halovány arca, vékony csontváz teste azt mutatták, hogy már csak hálalni jár belé a lélek. . .

Mostohaapja már előre örült neki, hogy a fiu nemsokára kiszabadul az iskolából és elmehet inasnak valami becsületes mesteremberhez. . .

— Hja! Sokba kerül a nyomorék! — szokta mondani a korcsmában, mikor már annyi bort megivott, hogy alig tudott a lábán állani. — Nagyon sokba kerül!

A vad marosona férfialak gyakran dölt be részen a szegényes szobácska ajtaján.

— Hol az anyád? — rivált a szegény fiura.

— Alasik! — felelt remegve a gyermek.

— Hát te miért nem takarodol a kucakóba? Azt hiszed, lopom a pénst, hogy így pocskókolod a gyertyát!

A gyermek elsompolygott, a rézseg ember meg akkor az asonynyal kezdett pörölni.

— Minek is hoztad ezt a nyomorékot a házsamba! — kiáltott vadul, — kiverlek vele együtt.

Meg is kezdte az ütlegelést mindjárt. . . A nyomorék a sarokból nézte, hogy ütök az édesanyját s könyekre fakadt. . .

Lassan oda sompolygott az edénytartóhoz s leült egy cseréptányért. . . Tudta, hogy ha kárt csinál, az apja őt fogja ütni, verni. . .

És igassa volt, mert az ütlegelést esután ő kapta. . .

— Mindegy! — gondolta magában szegény. — Jobban fáj nekem az, ha az anyámat ütöd, mintha engem!

Nem csoda, ha a gyermek is várva-várta a megváltásnak azt a napját, mikor az elemi iskolából elbocsátják.

Már előre látta, hogy milyen boldog lesz, ha dolgozhatik és keres magának, meg az anyjának is. . .

Lesz borra, husra való. . .

Nem úgy, mint most. . .

Meg is kapta a bizonyítványt. A tanító maga elé hívta, megsimogatta az arcát s olyan édes hangon szólt hozzá:

— Jól tanultál fiam! Derék ember lesz belőled. Ezzel a bizonyítvánnyal akárhol szívesen fogadnak.

— Akárhó? . . . Igen, csak odahaza nem! — gondolta magában a fiu.

Hazament s az apja kezébe adta a bizonyítványt. . .

Hála Istennek! — kiáltott fel az. — Aztán holnap takarodjál a házsamból és keres munkát magadnak.

— Igen apám! — felelt a nyomorék.

Azt hitte, hogy a mit a tanító mondott, hogy bárhol szívesen fogadják jó bizonyítvánnyal, beteljesül.

El is indult reggel munkát keresni.

Az egyik mester száználmason nézte végig.

— Szívesen vennék magamhoz, fiam! De most van inasom.

A másik mester ráfordult:

Ezzel a nyomorék testtel menj a kórházba.

Mindenütt ezzel a két válasszal fogadták föl-váltva, úgy, hogy este fáradtan, éhesen ment haza anyjához.

Másnap és harmadnap szintén így járt. Munkába nem vették sehol, szemére vetették nyomorék voltát és betegségét.

Harmadnap már leverve ment haza s otthon betegem találta édesanyját. Jöttek a mentők, hogy kórházba vigyék. . .

Az anya ráhajolt gyermekére. . .

Áldjon meg az Isten, fiam! Légy jó, szorgalmas!

— Jó leszek anyám!

— Szerezz örömet neki!

— Igen, igen, szerzek! Nagy örömet szerzek neki!

Áldjon meg az Isten!

Az anyát elvitték s ő egyedül maradt otthon a sötét szobában. . . Azon gondolkodott, hogy milyen örömet szerezzen az apjának? . . .

A nyomorék apja éjfélután ténfergett be a szobába. Holt részeg volt. . .

— Hol az anyád? Te nyomorék! — kiáltott rekedt hangon.

Választ nem kapott szavaira. . .

— Hehehe! Elbujtál? Mit? Gyere csak elő a kucakóból!

Oda botorkált a kemence mögé s vastag botjával végig vágott háromszor-négyszer a padkán, a falon.

Itt vagy? Csak táncolj hát! Így ni;

Ütötte verte a táncoló, de néma alakot. . .

Végre gyertyát gyújtott s a kucakóhoz lépett, hogy kihuzza a nyomorékot, de a rézseg ekkor hátra-tátorodott, mert a nyomorék ott függött egy kötélen a fal és a kemence között. . . A holtat ütötte botjával olyan kegyetlenül. . . . A holttest táncoslt ide-oda. . .

Szegény, szegény nyomorék. . .

Gelléri Miksa.

zés Ausztriával nem sikerül, év vége előtt a külön önálló berendezésre vonatkozólag törvényjavaslatot fog a képviselőház elé terjeszteni, még is most mindazon a közsvámterület fenntartásához ragaszkodik.

Bő anyagot szolgáltatott továbbá az egyesült ellenzéknek az obstrukció folytatására a kormány által beterjesztett felhatalmazási törvényjavaslat, melylyel — látva azt, hogy az idő rövidsége miatt az 1899. évi állami költségvetés magáidején tárgyalható nem lesz — felhatalmazást kért arra, hogy annak elintézéséig az állam teljesítési kötelezettségének elegendő tehesen.

Ennek a törvényjavaslatnak napirendre tűzését leginkább személyi kérdések előidézésével az ellenzék egy teljes hónapig nem engedtemeg; a miarra indította a szabadelvű pártot, hogy az alkotmány folytonosságának megóvása s a január hó első napján bekövetkező törvény-n kívüli állapot megakadályozása szempontjából indítvánnyal lépjen a ház elé.

E czélből a szabadelvű párt december 6-án este értekezletet tartott, mely alkalomból Tisza Kálmán egy törvényjavaslatot terjesztett elő, melyben az javaslatot:

Hatalmaztassék fel a kormány, miszerint az esetre ha az 1899. év négy első hónapjában viselendő közterhekről és fedezendő állami kiadásokról szóló törvényjavaslat az 1898. évi december 31-ig törvényerőre nem emelkednék, az államháztartás érdekében szükséges teendőket az ebben megállapított határok között intézze.

Hatalmaztassék fel továbbá a kormány, hogy arra az esetre, ha a magyar-osztrák monarchia két államának kormányai által megállapított kiegyezési javaslatok ugyancsak f. évi december végéig törvényhozási elintézését nem nyernének, az azokban tárgyalt ügyekre nézve a teljes viszonzás biztosítása érdekében a mostani állapotot fenntartsa.

E törvény érvénye 1899. december 31-ig tartana, de előbb is megszűnnék az államháztartással kapcsolatos ügyekre nézve, a mint az 1899. évi négy első hónapban viselendő közterhekről és fedezendő állami kiadásokról szóló törvény megalkotott; a többi ügyekre nézve pedig akkor, a mikor azokat illetőleg a törvényhozás intézkedett.

Tisza Kálmán ezt a javaslatát a szabadelvű tábor nagyrésze, mintegy 230-an legott elfogadta és aláírta.

Erre következett az első szenzációs eset, vagyis Josipovich Imre horváth miniszter lemondása, a ki bár mindenben szolidorisnak vallotta magát, a magyar kormánnyal azon ürrügy alatt, hogy nem szeretné 1899. január elsőjével az alkotmányon kívüli állapotnak törvényjavaslatvaló hozzájárulásába befolyjni, állásáról lemondott.

A második következménye a Tisza-féle javaslatnak a szabadelvű párt megbombolása lett, melynek klubjából mintegy 25 képviselő — többnyire a mánás osztályból valók — kiléptek és „alkotmányos szabadelvű” czímmel új párt alakításán fáradoznak.

Ezek között van Dr. Györfy Gyula, vármegyének egyik képviselője is.

A harmadik és az előbbieknél talán sokkal nagyobb jelentőséggel bíró meglepetés a mult héten Szilágyi Dezső képviselőházi elnök és Láng Lajos alelnök lemondása volt, kiket az összes pártok egyértelmű kívánságára sem lehetett állásuk megtartására bírni.

Szilágyi elnök lemondására okuln szolgált volna egy berlini lapban megjelent, állítólag a magyar kormány elnöke által sugalmazott cikk, melyben Szilágyi azzal vádoltatott, hogy az obstrukciós viták alatt az ellenzék házszabályellenes viselkedését a kormány és pártja rovására nem csak elnézte, hanem elő is segítette. Láng Lajos pedig a Szilágyi elnök által követett eljárással mindenben egyetértvén, a lemondásban is azonosította magát elnökével, s egyuttal csatlakoztak a kilépett szabadelvű párti képviselőkhöz. Röviden ez a lefolyt két szenzációs története, mely elég alkalmas a hazafias aggodalmak felkeltésére, a mi által ki nem számítható válság elé jutott Magyarország alkotmányos élete, melynek káros következményeitől a nemzetet koronás királyunk eddig tapasztalt bölcs mérséklete és a jobb belátása hazaifak higgadsága mentheti meg.

A nevelésről.

Nincs szebb kor az ember életében az ártatlan örömmel telt, boldog gyermekkoránál, mikor még szerető kezek gondos vezetése mellett vidáman tölti játéka társaságában a jelent, nem törődve a világ hiúságai- s gyarlóságával.

Gondoljunk el, hogy ez ártatlan és boldog kisdedekből lesz a mai bűnökben leledző boldogtalan társadalom. És gondoljunk el, hogy e szomorú átalakulásnak, a szerencsétlen jövőnek mi vagyunk okai, előidézői, mi, kik nem tudjuk helyesen nevelni a gyermekeket.

Hogyan és kik által lehetne a bajokon segíteni? Forduljunk első sorban az anyákhoz és tanítókhöz, mint az élet legtekintélyesebb napszemcséihez, kiknek feladata azon talajt művelni és

kapálgatni, mely az emberiség boldogságának alapját képezi. Forduljunk hozzájuk s kérjük végezzék munkájukat nagyobb lelkesedéssel és odaadással, kapálgasanak szorgalmasabban az Urkertjében, irtsák a gyomot, hintsék a tiszta magot s meglátják, fáradságuk nem vész kárba, kivirul ismét az elhanyagolt kert s a fereg lepte hitvány gyomok helyét őrde friss virágok. — az erény virágai — foglaltják el, melyeket fereg el nem rághat, vihar le nem törhet, nap el nem perzselhet, melyek hervadhatatlanok s örök életűek lesznek s melyek ismét visszavarázsolják a társadalom egére a boldogság verőfényét.

Sokan csak az iskolától várják a bajok orvoslását. Pedig gondoljunk meg, hogy az iskola nem kezd, csak folytatja a nevelést; az alapot, a mi pedig legfontosabb, a szülők illetve az anyák kell, hogy megadják.

Mert hoi kell kezdeni a nevelést? Mindjárt a bölcsönél. Ott fekszik puha fehér párnácskái közt a magával még tiszteletlen, ártatlan kisdéd. Nem tud a körülötte levő külvilágról s önmagáról semmit; még sem szeretni, sem gyűlölni nem tud, nincsenek sem jó, sem rossz érzelmek. Teljesen az anya vezetésétől függ, hogy milyennek tanulja a gyermek megismerni önmagát s a külvilágot és hogy szeretet, vagy gyűlölet, jó, vagy rossz érzelmek fészkeljék e meg magukat kicsiny lelkében. A milyen az elhintett mag, olyan lesz a gyümölcs.

A milyen az anya gyermekéhez, olyan lesz a gyermek anyjához és környezetéhez. Látja a kis gyermek anyjának örökké mosolygó derült arcát, ő is megtanul örülni és mosolyogni; érzi anyja forró szeretetét, ő is megtanulja szeretni előbb édes anyját s ha az egész családban béke és szeretet honol, lassanként egész környezetét. Érzi, hogy körülte mindenki az ő kedvét s örömet keresi, ő is igyekszik a jót hasonlóan jóval viszonzni, mindenkinél kedvére tenni. Szóval, ha mindig csak szeretetet, gyengédséget és finomságot lát maga körül, ő maga is szerető, gyengéd és finom lelkű emberré válik, ki utálni, kerülni fog mindent, a mi aljas, szennyes, mi nemes lelkületével ellentétben áll.

Ebben a korban csak két eset lehetséges. Vagy a gyermek teszi azt, mit mi akarunk vagy mi tesszük azt mit a gyermek óhajt. Szóval vagy a gyermek engedelmeskedik nekünk, vagy mi a gyermeknek. Legyenek követeléseink a gyermekkel szemben mindig helyesek magunk is mindig a gyermeknek csak helyes vágyait teljesítsük s bizonyosak lehetünk benne, hogy a gyermek megszokja a jónak s helyesnek állandó követését s eszébe nem jut, hogy lehetne helytelenül is cselekedni.

És a mi a fő, a mit nem lehet eléggé a szülők lelkére kötni, az a vallásos nevelés. Hol van helye ennek, ha nem a gyermekszobában? Mikor csepegtethetjük lelkébe a vallásosságot, mikor tanulhat meg az ember hinni, ha nem a gyermekkorban?

Ha meggondolnák az édes anyák, hogy becsesebb, értékesebb örökséget nem hagyhatnak gyermekeiknek, mintha elplántálják szíveikbe a hitet, a hitet azon felsőbb lény létezésében, ki adja s veszi a jót s rosszat, ki soha sem hagy el bennünket, míg mi el nem fordulunk tőle, ki csak próbaként küldi ránk csapásait és soha sem annyit, hogy el ne viselhetnénk, ki mindent megszüntet egyszer, jót rosszat egyaránt, bizony ha e hitet a szülők gyermekeik szívébe oltanák, nem lenne annyi könnyelmű, a mulékony földi javakért becsületét is kockáztató ember, nem volnának oly gögősek és fenhéjzók az emberek, míg jó napjaik tartanak, mert meggondolnák, hogy a mijük van, Istentől van s mi ma az övék, holnap már másé lehet, nem lenne annyi nyomorult kétségbeesés s nem lenne meg az a szégyenletes kishitűség a mai embereknek, hogy már a bajok orvoslását nem is az Istentől kérik, vagy várják, hanem egyenesen attól a hitvány vas golyótól, mit fegyverükből szíveikbe röpítenek.

Mily sokat tehetnének az anyák e szomorú állapotok megváltoztatására!

A szülői nevelést, a nevelés legfontosabb szakát nem akarom részletezni, csak fontosságára kívántam rámutatni, mint olyanra, mely alapját képezi minden további fejlődésnek s mely ha nem elég szilárd, később az egész ráemelt épület a legkisebb vihartól romba dől.

Kérjük tehát az anyákat, fordítsanak nagyobb gondot gyermekeik nevelésére s cifraságaik helyett, mikkor magukat fáradhatatlanul ékesítgetik, öltöztessék, ruházzák inkább gyermekeik lelkét. Igaz, ők maguk így nem lesznek oly tisztetűsek és feltűnőbbek, de mindenesetre tisztelt és becsülést méltóbbak. S meglátják, ez értékesebbokké fogja tenni őket minden külső ragyogásnál, mi mulandó és időhöz kötött, míg a tisztet és becsülés, mit így ki fognak vivni, állandó lesz és örök.

A házi nevelés után következik a nevelés második fontos szaka, az iskolai nevelés.

Azt mondják az iskola van hivatva a társadalmi bajok orvoslására, a korszellem átalakítására. Igaz, nagyon igaz, de ne feledjük, hogy az iskola ép úgy idomítja a korazellemet, mint a kor-

szellem az iskolát s mikor mi az iskolától várunk az orvoslást, a mi igényeinknek is meg kell változni.

Ma már igen sokat követelnek az iskolától. Tulhalmozzák a gyermekek értelmét s valóságos kis tu-lósokat akarnak belőlük képezni. S hát a szív, hát a lélek, hát a kedély, hát ezeket hol fejlesztik? Ez nem az iskola feladatai?

De igen. És ép itt a baj. A gyermekek a nap nagy részét az iskolákban töltik s így jogos kívánság, hogy ott ne csak oktatást, hanem nevelést is nyerjenek. Csakhogy újabban a nevelő irány nagyon is háttérbe szorult. Az értelmet tulhalmozzák s a száraz ismeretek közlése mellett alig marad idő a szív és lélek nemesítésére s a kedély képzésre.

Pedig tulajdonképen kevés az, mit a gyermeknek meg kell tanulni, csak hogy az a kevés nagyon bő lére van eresztve s oly sok hiába való felesleges dolgot kell a gyermekeknek megtanulni, hogy ha azt az időt is inkább a lényeg alapos megértésére s megszilárdítására fordítanák tömörebb, alaposabb s szilárdabb lenne ismerete, s e kevés, de biztos ismeretnek több értéke lenne, mint a mai szétfolyó határozatlan tudományhalmaznak. S így aztán maradna időnk arra is, hogy a tudomány egyes ágainak értékét s szépségét kiemeljük, megszerettesük s így a tanuláshoz kedvet csináljunk.

Mert hány gyermeknek van ma olyan kedve a tanuláshoz, a milyennek kellene, hogy legyen? merem állítani, hogy egynek sem. Figyeljük csak meg a legszorgalmasabb tanulókat. Miért igyekszik, miért fárad annyit? Mert erős a kötelességérzet benne, nagy az ambíciója, jó bizonyítványt akar szerezni vagy szüleinek akar örömet szerezni vagy talán a hiúság is vezérli, hogy első lehessen társai közt. Szóval minden, csak nem tudomány szomj csak nem tudomány szeretet az, mi a gyermeket a tanulásban vezérli. Pedig ez az első, mert ha a tudomány szeretet, az általános érdeklődés meg van, akkor már biztos a gyermek szellemi előmenetele.

Hiszen voltaképen nem is az a czél, hogy már az iskolában tudósokat képezzünk, hanem csak hogy tájékozhatssuk a gyermekeket, megszerettesük vele a tanulást, a világot, az embereket, felkeltssük érdeklődését minden iránt a mi szép és jó, szívét lelkét nemesítsük, szóval, hogy életrevalóvá tegyük.

És mi mit tesszünk? Még nem is élt a gyermek s már megvénitjük, még nem is játszott s már is eljátszatjuk vele kis játékaikat. Komoly szavakkal unszoljuk a tanulásra: tanulj, mert tanulni kell, különben nem fogsz megélni.

Nem így kell a gyermekkel beszélni. Nevegyük el kedvét, még mielőtt kedvet csináltunk volna. Kezdetben hagyjuk meg játékaikat s gyermekségét, ne is sejtse, hogy a tanulás komoly munka, mely a megélhetésre szükséges. Ne az önzés, ne a hasonlóság legyen már a kis gyermek munkájának is rugója. Ne kényszerűségből, hanem kedvből, érdeklődésből tanuljon a gyermek. Tehát első feladat kedvet csinálni és érdeklődését felkeltetni a tanulás iránt, mi csak úgy lehetséges, ha nem csupán közöljük az ismereteket, hanem kellő lelket is öntünk azokba, szépségeiket kiemeljük s így a gyermekkel megszerettetjük. Szóval ne csak az értelem, de az érzelem s kedélyvilágra is hasunk, mert az oly ismeret, mely csupán az értelmet foglalkoztatja, soha sem oly állandó, mint az, mely egyszermind érzelmeinket is megnyeri. S így a gyermek megszokja valamiért nem csak azért érdeklődni, lelkesülni, mert az szükséges, mert abból haszna lesz, hanem azért is, mert az szép, tehát a szépet önmagáért s nem az általa elérhető haszonért szereti. S ki megtanulja a szépet szeretni, a szépet küzdeni s lelkesülni, kinek a nemes iránti érzelme már gyermek korában kifejlődik, az egyszerű mind jó és igaz is lesz. Már pedig szép, jó és igaz, e három egymástól elválaszthatatlan jó tulajdonság képezi az összes társadalmi erények alapját.

Ha figyelemmel lennének erre az iskolák — pedig nem is kerülne oly nagy fáradságba, — sokat, nagyon sokat lendíthetnének a szegény beteg társadalom, melynek lelke szánalmasan nyög a száraz értelmiség, rideg önzés és szeretetlenség nehéz békóiban. Képeznének nem csak értelmes, de igaz jó és önzetlen becsületes embereket és így rövid idő alatt felderíthetnék a társadalom egére az oly sokaktól óhajtott jobb erkölcsök hajnalát.

Mártonffy Anna.

TANÜGY.

Tanítói gyűlés.

A „csiki róm. kath. tanító-egyesület” kásonalicsiki járásköre Baka József elnöke alatt folyó évi november 22-én Csik-Szentsimonon tartotta meg rendes őszi gyűlését, melyen a kör tagjai közül a kerületbeli papság, 13 pártoló, 25 rendes tag, több vendég és szülő jelent meg.

A gyűlést szent-mise előzte meg, melynek végzetével megkezdettek a gyakorlati tanítások. Időnyerés czéljából, a tanítások a két tanteremben egyszerre tartattak meg. Egyikben Cséke Ferencz első osztályos tanulóival az írva olvasásból a „gy”

hangot ismertette, a másikban Gergely József V. és VI-ik osztályos növendékeivel a természetrajzból a „mérgek növényeket” ismertette.

A gyakorlati tanítások befejezése után elnök a gyűlést megnyitotta. Elnök megnyitójából megértették azt, hogy nekünk népnevelőknek hivatásunk a romlasztó szellem ellen az evangélium szellemében harcolni a társadalomnak nemes érzelm-, jellem- és vallásossággal bíró tagokat nevelni. A megnyitót Veress Antal kerületi alispáneres ur indítványára a jegyzőkönyvhöz csatoltatni határozatott, és elnöknek jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott.

Ezután, a múlt ülés jegyzőkönyve hitelesített. E pontra vonatkozólag Antal József plb. ur azon nézetének ad kifejezést, hogy az „általános tanító-egyesület” jegyzője által — folyó évben tartott egyesületi közgyűlésről — irt és a „Csiki Lapok” idei 46-ik számában megjelent tudósítása értelmében, a felsziki körben tartott gyakorlati tanítások teljesen „sikerültek”, míg a kászoni körben tartottak csak „sikerültek” minősítették; hogy a népoktatásügyi közvélemény által célzásnak ne tekintessék, az eddig kizárólagosan használt „sikerült” jelző helyett a tanítások minősítésénél fokozatok megalapítását látja szükségesnek. Bartalis Á. főszolgabíró ur indokolva a minősítés fokozatainak szükségességét, jövőre nézve két fokozat: t. i. „teljesen sikerült” és „sikerült” jelzések használatát indítványozta, mit a gyűlés egyhangúlag elfogadott. A helybeli tanítók által tartott gyakorlati tanítások a bírálatok megtételével teljesen sikerülteknek nyilvánították. Most Benke Lajos kászoni-újfalvi kántortanító szavalt „Corjolán” című költeményt Tarkányi Bélától. Előadónak fáradozásáért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott. Ezután elnök szerencsétlen véget ért kántársunk Pál Balázs volt mindszenti tanító elhunytáról emlékezett meg, s az elhunyt életrajzának megírására Wéger Ferenc mindszenti kántortanítót felkérte, ki e kötelezettséget elvállalta. Elnök bejelentette, hogy Xántus Elek menasági, Todor Miklós szentgyörgyi, Szabó Mihály szentimoni, Kristó Domokos szentimrei tanítók tanító-egyesületünkben eltávoztak, kik helyett az egyesület ugyanannyi új tagot nyert, nevezetesen: Wéger Ferenc mindszenti kántortanító, Pál Gyula menasági tanító, Ferenc Tamás menasági és Cseke Ferenc szentimoni tanító személyében. A gyűlés elnöknek idevonatkozó jelentését tudomásul vette. Baka József elnök, miután a tisztikar megbízatása lejárt úgy a maga mint tisztársai nevében köszövére a bizalmat, tisztelést lemondott. Az egyesület érzelmeinek Todor István kántortanító adott kifejezést, midőn úgy nyilatkozott, hogy ily önzetlen törekvő és ügyünk előbbre vitetén lelkesültséggel munkálkodó, vezérszerepet viselő egyént egyesületünk nem nélkülözhet; kérte elnököt tisztének további megtartására. Elnök hivatkozva egymásután következő 10 évi jegyző és elnöki működésére, a kérésnek nem engedett; helyébe korábban Ferenczi Ignác kt. tagtársát ajánlva, az előadói asztaltól eltávozt. Korainók 10 percnyi szűnet elteltével — miután a közfelkiáltással megejtendő választás lett megállapítva, — a tisztikar megválasztására hívta fel az egyesületet. Hogy az egyesület további működésében is a kívánt színvonalon megmaradjon, Tamás Imre tanító az elnöki szék betöltésére Todor István tagtársunkat javasolta, mire általános „éljen” kiáltások hangzottak el. Todor a bizalmat többszörösen visszautasítva, a választásnak szavazás szerinti megejtésére kérte korainókat. A gyűlés kijelentette, hogy ez uton is hasonló eredmény fog elértetni, a választásnak a kért módon való keresztül vitelére nem bocsátkozott. Most T. Márton Ferenc ny. kir. járásbíró ur kért szót, ki látva a gyűlés hangulatát azon nyilatkozatot tette; „hogy a bizalom ilyen módon történő nyilvánulása elől kitérni nem lehet, s az elnöki tiszt elfogadását Todorra nézve elodázhatatlannak tekinti.” Erre engedett Todor tagtársunk a közöhangnak, s megköszönve a nem remélt bizalmat elfogalta az elnöki széket. Tovább közfelkiáltással egyhangúlag megválasztották elnöknek: Csoboth István kászoni-újfalvi, jegyzőnek: Buzás Elek nagykászoni, aljegyzőnek: Füstös Sándor csik-szentgyörgyi, könyvtáros és pénztárosnak Péter Balázs csik-szentmártoni tanítók.

Ezután következett Tamás Imre tanító ezen indítványa: „Mondja ki a t. gyűlés, hogy Méltóságos Gróf Majláth Gusztáv erdélyi Püspök urunknak alsziki bérmautájában történt azon leereszkedő kegyéért, melynél fogva szerencsétlen véget ért néhai Pál Balázs csik-mindszenti tanító társunkat betegágyán személyesen meglátogatta, őt lelki vigasz és anyagi segélyben részesítette, jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.”

A kántori nyugdíjalap mikénti állása is szóba hoztatván, a gyűlés erre vonatkozólag a következő indítványt tette: „Alázattal kéressék megjelenni Püspök urunk Ó Méltósága, hogy Erdély egyházmegegyében a kántori nyugdíj intézménynek újból életbe léptetése által nyugdíjmizeriánkon jóakaratlag segíteni méltóztassék.” Mindkét indítvány a gyűlés által egyhangú támogatás mellett fogadtatott el, és azoknak illető helyre történendő juttatásáért elnök bizatott meg.

Az indítványok tételénél, Veress Antal kerületi alispáneres ur, Baka József volt elnöknek a tanúgy előbbre vitelében egy évtizeden keresztül végzett fáradozásaiért a maga, valamint az egyesület nevében köszönetet mondott, s ezt a jegyzőkönyvben is megörökíteni javasolta. A gyűlés ez értelemben határozott.

A jövő tavaszi gyűlés helyéül Csik-Szentimre tüzett ki, idejének meghatározása pedig elnökre bízott.

A napirend kimarítása után elnök a jelen volt vendégeknek, az igen szép számot tett kerületi lelkészkedő papságnak köszönetet mondott s a gyűlést bezárta. *Buzás Elek.*

A törvényhatósági bizottsági tagok választása.

E hó 5-én zajlott le a törvényhatósági bizottságból hat évi megbízatásuk lejártával az év végén kilépő tagok helyett az új választások valamennyi választókerületben kisebb-nagyobb érdeklődés mellett.

Általánosságban a választások elég nyugodt lefolyásnak voltak s nevezetesebb incidens nem igen fordult elő, minek legfőbb oka az, hogy vármegyékben — mint sok más helyen — a pártszempontok sem a törvényhatóság tanácsstermében, sem a választásoknál ezideig nem domináltak s a hol nagyobb érdeklődés mutatkozott a választásoknál, azt is inkább személyes motívumok s némely helyt az eléggé nem kárhóztatható itatás és etelési visszaélések idézték elő, mi nélkül népünk jó nagy része előtt az alkotmányos jogok gyakorlása értéktelen faktummá vált.

Megválasztottak pedig: a kászoni-újfalvi kerületben Veres Antal, Bodó József, Ambrus József, a k. újfalvi kerületben Csobot István, ifj. Szaniszló Kálmán, a tusnádbányai Bardocz István, Ferenczi Béla és Tamás Imre, a csekefalvi Bartalis Ágost, Csaszér Károly, a szentgyörgyi Darvas János, Tompos János, a menasági Benedek Gábor, a szentimoni Ignác, a szentkirályi Sándor Gergely, György Ágoston és Demény Lajos, a mindszenti Czikó János, a szeredai Csedő István, a taploczai Geczó Béla, a várdótfalvi Sántha Simon, Csaszér Pető, a csik-szentmiklósi Zöld Antal és Ambrus Balázs, a szépvizben dr. Zakariás István és Koncz József, a rákosiban Léhner Márton és Lázár Árpád, a hol utóbbi az utánna legtöbb szavazatot nyert Császár Nándor javára megbízatásáról lemondott, a madarasi Antal Albert és Antal Gergely, a karczfalvi Mihály István, Szekeres Péter, a szenttamási Bara Márton, a szentdomokosi Bójte Lajos, Karda Mihály, a tekerőpatakiban Szilveszter Albert, a gyergyó-újfalvi Puskás Adolf és Elekes Józsa Márton, a csomafalvi Puskás Lajos, Köllő Ignác, az alfalvi Zomora Dániel, Kiss Antal, Nagy Imre, a gyergyó-szentmiklósi és pedig: az első kerületben Székely Károly, Nagy Tamás; a második kerületben Márton Lajos, a szárhegyi Szini János, Ferencz András, a díróiban Köllő János, Mezei Géza, Kovács Ignác, a remeteiben Szász Lajos, Csedő Domokos, György István.

A választások ellen értesülésünk szerint felfoglalás csak két kerületből történt és pedig Csik-Szentkirályról, melyet szögödi lakosok a törvényben előirt választási határidők s annak folytonossága be nem lett tartásáért kifogásoltak, valamint a csik-szentmiklósi kerületből, a hol Zöld Antal választóhatóságának kérdése és a szavazó lapokkai visszaélés a felszólalási ok.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés vezértanítónak.** László Dénes gyergyó-szárhegyi tanítót, ki a gyergyói tanító-karnak igen rokonszenves és képzett tagja, a püspök ur ó méltósága vezértanítói címmel segédigazgatóvá nevezte ki. A 19 évi buzgó munkálkodás által kivívott kitüntetéshez gratulálunk.

— **A vasúti közigazgatási bejárásban** ez időre és a miniszteri biztos személyére nézve változás állott be, mennyiben a kereskedelmi kormány a déda-várhegyi vonal bejárására nézve e hó 15-re Ditróban kitűzött tárgyalást egy nappal előbbre, vagyis 14-ére tűzte ki, s annak vezetésével Bartos Andor miniszteri osztály tanácsos helyett Kékesy Árpád miniszteri titkárt bízta meg. A közigazgatási bizottság a maga részéről a tárgyalásra Mihály Ferenc főjegyzőt és Lázár Menyhért bizottsági tagot küldötte ki; az építészeti hivatal pedig Hajos Károly mérnök fogja képviselni.

— **Ruhakiosztási ünnepély.** Gyergyó-Szentmiklóson a „Szegény tanulókat segélyező egyesület” december 6-án, Miklós napján, a ruha kiosztás alkalmával érdekes műsorral egybekötött táncestélyt rendezett, mely sikere és kedvessége által méltó a följegyzésre. Másra a következő volt: 1. Ének szongorakísérettel. Énekelt Jakab Józsefné urnó, zongorán kísérte Csiky Anna k. a. 2. „Valami hibája van”. 1 felv. vigjáték. Személyek: Du Lassan Andró, orvos — Csiky Tivadar ur. Cecille neje — Lázár Piroka k. a. Blancourt. — Vákár Ferenc ur. Nette szobaleány — Szentpétery Janka k. a. Az énekszám és a szindarab úgy egészenben, mint részleteiben nagyon jól sikerült ugyan, mindazáltal külön is kell emelnünk Jakab Józsefné urnó gyönyörű énekét, melylyel mindannyiasor elragadja közönségün-

ket; továbbá Lázár Piroka és Szentpétery Janka kiaszonyok játékaik; kik a színpadon való kedves és érdekes megjelenésükkel s őrde játékkal teljesen megnyerték a közönség tetszését; de a tapsokból és elismerésekből jutott a műkedvelő uraknak is. Az ünnepélyt vidám tánc fejezte be, mely egészen a hajnali órákig együtt tartotta a vidám társaságot. A rendezők fáradságukért szép sikerben föllétek jutalmukat. *Bevétel 67 forint volt.*

— **Ipar-vasut engedélyezése.** A csik-megyei erdőipar részvénytársaságnak, mint Csik-megye és Szent-Márton-Csekefalva községek haszonbérletjének a fennálló miniszteri szabályrendelet alapján megyénk alispánja engedélyt adott arra, hogy a Csobányos völgyben Csikvármegye magán tulajdonán épült „Francziška” nevű gőzfűrésztől kiindulva a Csobányos-patak mentén Magyaró-patak betorkolásánál a magyar-román határvonalon álló 82 számú határoszlopig 4 1/2 kilométer hosszúságban és egyik helyről a másikra szállítható gázdásági lóvonatu vasutat építhessen s azt a bérleti idő lejártáig üzemben tarthassa. A vasut kizárólag magán gazdasági célokra kell, hogy szolgáljon, a közhasználatból teljesen ki van zárva s mint ilyen sem más közérdeklő művek létesítését, sem az előbb szerzett jogok gyakorlását nem akadályoztatja, minélfogva a felállítás és üzemben tartás által másoknak okozandó károkkért az azt létesítő részvénytársaság felelős.

— **Farkas kaland.** Mégis igaz a közmondás, hogy „a farkas szórét elhullatja, de természetét nem hagyja”. Szent András napja nevezetes idő neki, ha a tél kimaradna is. Bizonyoság rá a következő eset: november 30-án este a „szeredai barom”-ról hasasiető menasági atyafiak közül Erdély Imre Fitódban hátramaradt s midőn társai Cseretetőre kiértek, a „Papveszedelme” nevű hely felől rémes segély kiáltást hallanak: hárman szaladnak vissza a sok szerencsétlenségeltáta hely felé, s ime Erdély Imre társukat az ijedség és övédelemben már összerogyó félben találták, mert mint később beszélt, először egy, azután csakhamar egész farka — 10—12 farkas támadta meg. Védekezett ugyan pálcsájával körbe forgva de már nem sok volt hátra; mert a fogaikat csatogató dühös besztiák annyira közeledtek, hogy se kéje szélét is rángatni kezdték s csak még elég korán érkezett segély mentette meg a megrémült szegény embert a farkas-gyomor dísztelen sírjától. A végleg kimerült embert társai karonfogva vezették haza, ki alig volt képes beszélni is. — Erdély már jobban érzi ugyan magát, de a vadász társaságokra lesújtó guny is lehetne ez eset, melyet alig fél órai távolban piritott — ha nem is egészen pirostított — Nimród vitéz maradékira.

Szerkesztői üzenetek.

B. urnak Ditró. Cikkét megrövidítettük, de a stíluson nem változtattunk, ezt állítjuk most is s ha kell a kéziratot is igazoljuk. A levelező lapon hozzánk intézett vehemens támadásra másként nem válaszolhattunk s jelenleg se válaszolhatunk, mint a hogy azt múlt számunkban tettük, mert a levelező lapon szóról-szóra ez áll: csakugyan oly eszeveszett annak irálya, hogy bosszantó ésszégycenitő. Ebből láthatja, hogy nem mi itéltünk. Miután azonban önnök, hozzánk küldött levele szerint a levelezőlap megszerkesztésében része nem volt, készséggel elismerjük, hogy önt sérteni nem akartuk s a stílusra csak azon kifejezést alkalmaztuk, mely a levelező lapon állott, tehát ha sérelem történt, azt nem mi cselekedtük.

L. P. urnak. A tudósítás jelen számunkra már későn érkezett. A jövő számban jönni fog.

Munkatársainknak. Tisztelettel kérjük, hogy a karácsonyi számba szánt cikkeiket legkésőbb f. hó 23-ig sziveskedjenek beküldeni.

FŐMUNKATÁRS GYERGYÓBAN:

V E R T E S L A J O S.

FELELŐS SZERKESZTŐ és LAPTULAJDONOS:

GYÖRGYJAKAB MÁRTON.

Sz. 1026—1898.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 § értelmében ezennel közhírrá teszi, hogy a csikszeredai kir. járásbíró, V-323/898. számú végzése által Nemeth János és társa Zikeli Lujza brassói lakos javára Fülöp Albert csiktusi-nádfürdői lakos ellen 190 frt tőke, ennek 1898. évi augusztus hó 21. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 117 frt perköltség követelés és erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt 485 frtra becsült ezüst és alpacha evőeszközökből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a V—323 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Cs.-Szeredán a városházánál leendő eszközzésére 1898. évi december hó 19-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőbbet ígérőnek becséron alól is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csik-Szeredán, 1898. decz. hó 5-én.

Szóllóssy Ferencz,
kir. bir. végrehajtó.

Karácsonyi bazár.

Van szerencsénk a n. é. közönség szíves tudomására juttatni, hogy ez idén is egy a mult évinél nagyobb szabású; a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

karácsonyi bazár

üzletünkkel átellenben rendeztünk be, hol egy a diszműrűkban, vala mint mindennemű gyermekjátékok, déli gyümölcsök, cukorkák és karácsonyi díszek a legutányosabb árakban szerezhették be, a nagy érdemű közönség becses pártfogását kérve mély tisztelettel

JAKAB és TÁRSA.
CSIK-SZEREDA.

2-3

Frisz lisztek napi árfolyam szerint.

Albert Balázs és Fia
vas- és éroz-áru üzlete Csik-Szeredában
ajál: mercur, halifax, és osaváros korcsolyákat és korcsolya szíjjakat, biztonsági jég patkot minden sarokra szabályozható, fluwiert, werndl, flobert, revolver s vadász fegyver töltényeket s gyutacsokat és angol gyuzsinort.
Saját méhészetünkben pergetett mézet, 60 kron klgramonkint igen elegáns üvegekbe
1/4 1/2 1
20 35 70 kron
az üvegért fel számított árt az üveg visszaadása elenében kiadjuk. 1-*

Hirdetmény.

Alulírott községi előljároság által közhírré tétetik, miszerint Cs.-Szentgyörgy község vadászati joga folyó évi december hó 15-én d. e. 8 órakor Csik-Szentgyörgy község házánál — egymásután következő hat évre — nyilvános árverés útján bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a körjegyzői irodán megtekinthetők.

Csik-Szentgyörgy, 1898. decz. 1-én.

Puskás Lajos, Tompos János,
1-2 körjegyző. Közs. bíró.

Nagy vállaszték porcellánokban és liqueres készletekben.

Trohán József

Csik-Szereda, placzsor.

Ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönség becses figyelmébe dusan berendezett

Fűszer-, festék-, anyag-, liszt-, porcellán és déli gyümölcs

ÜZLETEI.

Karácsonyi ujdonságok megérkeztek China-ezüst, nickel, bronz tárgyakban, ugyszintén karácsonyfadísz árukból.

1-2

Nagy raktár fűtők és vasakban.

Kitünő minőségű főző edények és konyha felszerelések.

Kitünő minőségű száraz bükkhasáb tűzifa kapható a gróf Mikes uradalomnál Búkszádon. Egy méter öl a búkszádi állomáson 5 frt. Egy vagonba mintegy 6 öl rakható, melynek fuvardija csikszeredáig körülb. 7 frt 50 kr.

2-3

Árverezési hirdetmény.

Alattirt előljároság közhírré teszi, miszerint Csik-Madaras község a II-ik határrészen lévő Pávás, Aszó, Gusás, Szalók, Karmatura stb. havasokat a folyó évi december hó 27-én az 1899. évre haszonbérbe adja.

A feltételek a község hivatalos házánál megtekinthetők.

Csik-Madaras 1898. december hó 10-én.

Sárosy Dénes, **Sándor Joákim,**
s.-jegyző. bíró.

Magas jutalékban

részestülnek megbízható szolid ügynökök, kik törvénytörően megengedett sorsjegyeknek, részletfizetésre való eladásával, egy nagy pénzintézet (részvénytársaság) számlájára foglalkozni óhajtanak. Ajánlatok „Mecator“ czimen: **Eckstein Bernát** hirdetési irodájába Budapest. V., Fürdő-utca 4. intézendők.

5-5

Legalkalmasabb

karácsonyi és ujévi ajándékok:

arany- ezüst ékszerek, láncok, gyűrűk, zsebórák, ingaórák, ébresztők stb. ugy **KÉSZPÉNZÉRT** (utánvét mellett) mint előnyös és szolid

részletfizetésre

legolcsóbban vásárolhatók 5 évi jótállás mellett

SERÉNYI

óra- és ékszer gyári raktárában

Budapest VII. Erzsébet-körut 35. I. em.

Fióküzlet: II., Fő-utca 21.

A világhírű **AUDEMARS FRÉRES** gení óragyár kiz. vezérképviselése.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltnék.

→ TELEFON. ←

Képes árjegyzék ingyen. 2-3

MINDEN SORSJEGY MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK
6 HUZÁS
100.000 KORONA
5 a 20.000 KORONA STB.
EGY SORSJEGY ARA 1 KORONA
A NYEREMÉNYTÁRGYAKAT NYÁMTRA 20-LEVO MÚSSAL KÉSZPÉNZEN VISSZAVÁRJA ROLJA A VÁLLALAT. (6/20)

Huzás már 1898. január hó 4-én.
Sorsjegyeket ajánlj: **Agbudapesti Újságírók Egyesülete.** Sorsjáték 6-9 kezeltéségl: Budapest IV. Kossuth Lajos-ut 1. sz.
Kapható e lap kiadóhivatalában is.

Előfizetési felhívás

„Képes Családi Lapok“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „Képes Családi Lapok“ olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifju és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok“ minden évben négy külön beköthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok“ borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza és így az előfizetők díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postájá“-ban.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára a „Hölgyek Lapja“ című divatlappal és a külön beköthető „Regénymelléklet“-tel együtt:

Égész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok“ annak, a ki az előfizetési összeget és azonkívül még 80 kr csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül még külön 4 legujabb regényt külföldön ingyen és bérmentve.

A „Képes Családi Lapok“ mutatónyozásokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legzélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A „ KÉPES CSALÁDI LAPOK“ kiadóhivatala
Budapest, V., Vadász-utca 14 (Saját házában.)

1-5